

Verse

1 Ἀρχόμενος πρώτως, Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
 2 ἔλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, ἔινεκ' αἰοιδῆς·
 3 Ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
 4 Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
 5 Ἐυχόμενος μερόπεσσιν ἐς ὄυατα πᾶσι βαλέσθαι·
 6 Πῶς μῦες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβρισαν,
 7 Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
 8 Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· Τοίην δ' ἔχον ἀρχήν.
 9 Μῦς ποτε διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλίξας,
 10 Πλησίον ἐν λίμνῃ πίνων παρέθηκε γένειον,
 11 Ὑδατι τερπόμενος μελιηδέϊ, τὸν δὲ κατεῖδε
 12 Αἰμυχάρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον.
 13 Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡ ἰόνα; τίς δὲ σ' ὁ φύσας;
 14 Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενον σε νότησω.
 15 Ἐἰ γάρ σε γνόινῃ φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
 16 Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινίῃα πολλὰ, καὶ ἐσθλά.
 17 Ἐμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
 18 Τιμῶμ' ἐν βατράχοις, ἡγούμενος ἥματα πάντα.
 19 Καί με πατήρ Πηλεὺς ἀνεθρέψατο, Ὑδρομεδούσῃ
 20 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας Ἥριδανοῖο.
 21 Καί σε δ' ὀρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον, ἔσοχον ἄλλων
 22 Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
 23 Ἑμμεναι· ἄλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.
 24 Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαξ ἡμείβετο, φώνησέν τε·
 25 Τίπτε γένος τοῦμὸν ζητεῖς, φίλε; δῆλον ἅπασιν
 26 Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανόις πετεινοῖς·
 27 Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι, εἰμὶ δὲ κοῦρος
 28 Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ
 29 Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
 30 Τείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς
 31 Σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
 32 Πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὅμοιον;
 33 Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι, αὐτὰρ ἔμοι γε
 34 Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
 35 Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
 36 Ὅυτε πλακοῦς τανύπεπλος ἔχων πολὺ σιγαμότυρον,
 37 Ὅυ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ' ἥπατα λευκοχίτωνα,
 38 Ὅυδὲ τυρὸς νέοπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
 39 Ὅυ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ Μάκαρες ποθέουσιν,
 40 Ὅ οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγιστροι,
 41 Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
 42 Ὅυ τρώγῳ ραφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
 43 Ὅυδὲ πράσοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνους·

Prose Paraphrase

Ἀρχὴν τήνδε ποιούμενος, προηγούμενως τὸν τῶν Μουσῶν σύλλογον ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος
 ἀφικέσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν εὐχομαι, χάριν ᾧδῆς καὶ ἐμμελείας ποιητικῆς·
 ἦν νοωστὶ ἐν πινακιδίοις καὶ χάρταις ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς γούνασιν ἔθηκα,
 μάχην ἄπειρον, καὶ πλείστην, ἔργον πολυτάραχον πολέμου,
 δεόμενος εἰς τὰ ὅτα πάντων ἀνθρώπων ἐμβαλλεῖν
 κατὰ τίνα τρόπον οἱ μῦες κατὰ βατράχων ἀνδραγαθήσαντες ἀπήλλαξαν,
 τὰς τῶν ἐκ Γῆς γεννηθέντων ἀνδρῶν Γιγάντων πράξεις μιμούμενοι,
 ὥσπερ ἐν τοῖς ἀνθρώποις λόγος ἐστί. Τοιαύτην ἀρχὴν εἶχεν ἡ μάχη.
 Μῦς ποτὲ ὑπερδηψῶν γαλῆς κίνδυνον διαφυγὼν, καὶ διασωθεὶς,
 πλησίον ἐν λίμνῃ πίνων ἐνέβαλε τὴν σιαγόνα,
 ὕδατι εὐφραινόμενος ἡδεῖ καὶ χαρίεντι· τοῦτον δὲ ἐθεάσατο
 ὁ κατὰ λίμνην χαίρων πολύφημος, λόγον δ' εἶπε τοιοῦτον.
 ὦ φίλε, τίς εἶ; πόθεν ἐλήλυθας ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν; τίς δ' ἐστὶν ὁ γεννήσας σε;
 πάντα δὲ ἀληθῶς εἶπε, καὶ ὅπως μὴ ψεύδεα λέγοντά σε ἐννοήσω.
 εἰ γάρ σε κατανοήσω φιλίας ἄξιον, εἰς τὸν οἶκόν σε ἄξω,
 χάριτας δέ σοι δωρήσομαι ξενίας καὶ φιλίας, πολλάς τε καὶ ἀγαθάς.
 Εἰμὶ δὲ ἐγὼ Φυσίγναθος ὁ βασιλεὺς, ὃς κατὰ τήνδε τὴν λίμνην
 τιμῶν ἀξιούμαι, ἐν τοῖς βατράχοις ἡγεμονεύων πάσας τὰς ἡμέρας·
 καί με Πηλεὺς πατήρ ἀνέθρεψεν, Ὑδρομεδούσῃ
 μιγεῖς, καὶ συνδυσασθεὶς ἐν ἐπιθυμίᾳ, παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἥριδανοῦ ποταμοῦ.
 καὶ δὴ καί σε βλέπω εὐειδῇ τε, καὶ ἰσχυρὸν διαφερόντως τῶν ἄλλων,
 σκηπτοφόρον βασιλέα, καὶ ἐν τοῖς πολέμοις πολεμιστὴν
 εἶναι· ἀλλὰ γε τάχιον λέγε τὴν σαυτοῦ γενεάν.
 Πρὸς τοῦτον δὲ ὁ Ψυχάρπαξ ἀπεκρίνετο, καὶ εἶπε·
 Τί δήποτε τὸν ἐμὸν γένος ἐξαिताῖζεις, ὦ φίλε; φανερόν ἐστιν ἅπασιν
 τοῖς τε ἀνθρώποις, καὶ τοῖς θεοῖς, καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
 Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ ὀνομάζομαι, εἰμὶ δὲ υἱὸς
 Τρωξάρτου πατρὸς μεγαλοψύχου, καὶ γενναίου, ἡ δέ γε μήτηρ ἐστί
 Λειχομύλη, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Πτερνοτρώκτου·
 ἔτεκε δέ με ἐν καλύβῃ, καὶ ἔθρεψέ με ἐν τοῖς μάλιστα βρωσίμοις
 σύκοις τε, καρύοις τε, καὶ ὄψοις παντοίοις.
 τίνα δὲ τρόπον ποιοῖς φίλον ἔμε, τὸν κατὰ φύσιν μὴ ὄντα σοι ὅμοιον;
 σοὶ μὲν γὰρ ὁ βίος ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι, ἐμοὶ δὲ
 ἔθος ἐσθίειν ὅσα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τυγχάνει, οὐ γάρ με λανθάνει
 ἄρτος πολυκοπάνιστος πὸ κυκλοτεροῦς πινακίου,
 οὔτε πέμμα εὐρύπλαστον ἔχον πολλὴν σισαμίδα, καὶ τυρὸν τετριμμένον,
 οὐ τμήματα ἐκοπιδίου, οὐχ' ἥπατα, λίπος λευκὸν, οἷον χιτῶνα, περιβεβλημένα,
 οὐ τυρὸς νωοστὶ πεπηγμένος ἀπὸ γλυκέως γάλακτος,
 οὐ μελίτωμα ἀγαθόν, ὃ δὴ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ποθοῦσιν,
 οὐδὲ ὅσα πρὸς εὐωχίαν ἀνθρώπων κατασκευάζουσιν οἱ μάγιστροι
 σκευάζοντες, καὶ ἀρτύοντες τὰς χύτρας ἡδύσμασι παντοίοις.
 οὐκ ἐσθίω μὲν ραφάνιδας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύνθας,
 οὐδ' ἐν πράσοις χλωροῖς βόσκομαι, οὐδ' ἐν σελίνους·

Verse

44 ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
 45 'Ουδέποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτήν,
 46 Ἄλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 47 Ἄνθρωπον οὐ δέδια, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα,
 48 Ἄλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
 49 Καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἵκανεν ἄνδρα·
 50 Νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.
 51 Ἀλλὰ δύο μάλα πάντα τὰ δεῖδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 52 Κίρκον καὶ Γαλήν, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
 53 Καὶ Παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολοεῖς πέλε πότμος.
 54 Πλείστον δὴ γαλήν περιδείδια ἦτις ἀρίστη,
 55 Ἦ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλῃν ἐρεεῖνει.
 56 Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἦυδα·
 57 Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
 58 Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ, καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
 59 Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
 60 Σκιρτῆσαι κατὰ γαῖαν, καὶ ἐν ὕδασι σῶμα καλύψαι,
 61 Στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν.
 62 Εἰ δὲ θέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ἐνχερὲς ἐστί.
 63 Βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι· κράτει δέ με, μή ποτ' ὀληαι,
 64 Ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
 65 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου, ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα
 66 Χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχένος ἄλματι κούφῳ.
 67 Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους,
 68 Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἄλλ' ὅτε δὴ ῥα
 69 Κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δακρύων
 70 Ἀχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας,
 71 Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 72 Πάλλετ' ἀηθεῖη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἰκέσθαι.
 73 Δεινὰ δ' ὑπεστονάχιζε, φόβου κρύνοντος ἀνάγαη.
 74 Ὀυρὴν μὲν πρῶτιστον ἐν ὕδασι, ἥντε κώπην
 75 Σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 76 Κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δακρύων·
 77 Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν·
 78 'Ουχ' οὕτω νώτοισιν ἐβάσταξε φόρτον ἔρωτος
 79 Ταῦρος, ὅτ' Ἑυρώπην διὰ κύματος ἦγε' ἐπὶ Κρήτην,
 80 Ὡς νῦν ἀπλώσας ἐπὶ νώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
 81 Βάτραχος, ὑψώσας ὥχρον δέμας ὕδατι λυκῶ.
 82 Ὑδρος δ' ἐξαίφνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα
 83 Ἀμφοτέροις ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
 84 Τοῦτον ἰδὼν κατέδου Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας
 85 Ὅιον ἐταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν,
 86 Δὺ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 87 Κεῖνος δ' ὥς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
 88 Χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριξε.
 89 Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 90 Λακτίζων ἀνέδυνε, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.

Prose Paraphrase

ταῦτα γὰρ ὑμέτερα ὅσα ἐστὶ τῶν κατὰ λίμνην ἀναστρεφόμενων.
 οὐδὲ πώποτε δειλιάσας ἀπέφυγον τὴν κακὴν βοὴν τοῦ πολέμου,
 ἀλλὰ παραχρῆμα ἐπὶ τὴν συμπλοκὴν ἀφικόμενος τοῖς πρωταγωνισταῖς συνέμιξα.
 ἄνθρωπον οὐ φοβοῦμαι, καὶ ταῦτα σῶμα μέγα ἔχοντα,
 ἀλλ' ἐπὶ τὴν κλίνην ἐρχόμενος τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ δάκνω,
 καὶ τῆς τοῦ ποδὸς πτέρνης ἐλαβόμεν τῷ στόματι, καὶ ὀδύνη οὐ κατέλαβε τὸν ἄνδρα,
 οὐδ' ὁ ἡδὺς καὶ δυσαπάλλακτος ὕπνος ἀπέστη, δάκνοντος ἐμοῦ.
 ἀλλὰ δύο πάντα ταῦτα φοβοῦμαι κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν,
 ἰέρακα καὶ γαλήν, οἳ μοι μεγάλην συμφορὰν ἐπιφέρουσιν,
 καὶ παγίδα, τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἰτίαν, ἐνθα ὁ ἀπατεὼν καὶ ἐπικρυπτος θάνατός ἐστι.
 μάλιστα δὲ τὴν γαλήν δεδοικα, ἥ τις βελτίστη ἐστίν,
 ἥ δὴ με καὶ εἰς τὴν μυωξίαν εἰσερχόμενον, κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν μυωξίαν, ἐπιζητεῖ λαβεῖν.
 Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπιγελάσας ὁ Φυσίγναθος ἐναντίον ἔλεγεν·
 ὦ φίλε, σφόδρα μεγαλοφρονεῖς ἐπὶ τῇ γαστρὶ, ἔστι δ' ἄρα καὶ ἡμῖν
 πολλὰ καὶ ἐν λίμνῃ, καὶ ἐπὶ γῆς θαυμαστὰ ἰδεῖν·
 διττὴν γὰρ δίαίταν ἔδωκε τοῖς βατράχοις ὁ τοῦ Κρόνου υἱός, καὶ διττὸν βίον,
 χορεῦσαι καὶ τέρπεσθαι κατὰ γῆν, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τὸ σῶμα καλύψαι,
 στοιχείοις δυοῖν κεχωρισμένα οἰκήματα κατοικεῖν.
 Εἰ δὲ βούλει καὶ ταῦτα καταμαθεῖν, ῥάδιον καὶ εὐπετές ἐστίν.
 Ἀνάβηθι ἐπὶ τὰ ἐμὰ νῶτα, ἔχου δέ μου, μήποτε καταπεσὼν ἀπόλλῃ.
 ἵνα χαίρων, καὶ ἀγαλλόμενος εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον ἀφίκη.
 Οὕτω δὲ εἶπεν, καὶ τὰ νῶτα παρέιχεν· οὗτος δὲ ἀνέβαινε ὅτι τάχος
 πηδήματι ἐλαφρῷ καὶ εὐορμήτῳ ἴσχυεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῷ τρυφερῷ καὶ ἀπαλῷ αὐχένι.
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἦδετο καὶ εὐφραине, ἥνικα ἑώρα πλησίον τὰ πρόσγεια τῆς λίμνης,
 χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος τῇ νήξει, καὶ πορεῖα τοῦ Φυσιγνάθου. ἀλλ' ἥνικα δὴ
 κύμασι πορφυροῖς καὶ μέλασι κατεβρέχετο, σφόδρα κλαίων,
 ἀνόνητα μετανῶν ἡτῆστο, καὶ κατεγίνωσκεν ἑαυτοῦ, ἀνέσπα δὲ τὰς τρίχας,
 καὶ τοὺς πόδας συνέειχε, καὶ ἔσφιγγεν ὑπὸ τὴν γαστέρα, ἐνδον δὲ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 ἐκινεῖτο ἀήθως, καὶ πρὸς τὴν γῆν ἤθελεν ἀφικέσθαι·
 χαλεπῶς δὲ ἀνεστέναζεν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ ψυχροῦ δέους.
 Οὐρὰν μὲν τὰ πρῶτα ἐν τῷ ὕδατι κάθαπερ κώπην
 ἐπισύρων, καὶ εὐχόμενος τοῖς θεοῖς πρὸς τὴν γῆν ἀφικέσθαι,
 κύμασι πορφυροῖς καὶ μέλασιν κατέβρεχε σφόδρα κλαίων,
 καὶ λόγον εἶπε τοιοῦτον, ἀπὸ στόματος δὲ ἐλάλει·
 Οὐχ οὕτως ἐπὶ τῶν νώτων ἐβάστασε φορτίον ἔρωτος
 ὁ Ταῦρος, ἥνικα τὴν Εὐρώπην ἦγε διὰ θαλάσσης ἐπὶ τὴν Κρήτην,
 ὥσπερ νῦν ἀνελόμενος καὶ ἐφαπλώσας ἐπὶ τῶν νώτων ἐμὲ ἄγει εἰς τὸν οἶκον
 ὁ βάτραχος, ἄρας καὶ ἐπικουφίσας τὸ χλωρὸν αὐτοῦ σῶα ἐπὶ τῷ λευκῷ ὕδατι.
 Ἔδρος δὲ αἰφνιδίως ἀνεφάνη, θέαμα φοβερὸν
 ἐκατέρω, ὀρθὸν δὲ τὸν τράχηλον εἶχεν ὑπεράνω τοῦ ὕδατος·
 τοῦτον θεασάμενος ὁ Φυσίγναθος κατεβαπτίσθη, ἃκ ἔτι λογισάμενος
 ὅποιον φίλον ἀπολούμενον ἐμελλε καταλείπειν,
 κατέβη δὲ εἰς τὸ βάθος τῆς λίμνης, καὶ ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον ἀνιάραν μοῖραν.
 Ἐκεῖνος δὲ ἐπειδὴ κατελείφθη ἔπεσε παραχρῆμα ὕπτιος εἰς τὸ ὕδωρ,
 ἔσφιγγε δὲ καὶ συνέειχε τὰς χεῖρας, καὶ ἀπολούμενος διεγόγγυζε.
 καὶ πολλάκις μὲν κατεβαπτίζετο εἰς τὸ ὕδωρ, πολλάκις δὲ
 πλῆττων τοῖς ποσὶν ἀνεφέρετο, τὸν θάνατον δὲ οὐκ ἦν δυνατόν ἐκφυγεῖν.

Verse

91 Δευόμεναι δὲ τρίχες πλῆστον βάρος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 92 Ὑδατι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέγγετο μύθους·
 93 Οὐ λήσεις γε θεοὺς Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
 94 Ἐς λίμνην μὲ ρίψας ἀπὸ σώματος, ὥς ἀπὸ πέτρης.
 95 Ὅν γάρ μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
 96 Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον, ἀλλ' ἀπατή-
 97 Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας· ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα. (σας
 98 Ποιήν, ἀντέκτισιν τ' ὀρθὴν ὅς κ' ἀποδώσει·
 99 Τοῖς τίσουσί σε μῶν στρατὸς οὐδ' ὑπαλύξεις.
 100 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδε
 101 Λειχοπίναξ ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσι·
 102 Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἠγγεῖλε μύεσσιν.
 103 Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδω χόλος αἰνὸς ἅπαντας,
 104 Καὶ τότε κηρύκεσσιν εἰὸς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθον
 105 Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
 106 Πατρὸς δυστήνου Ψυχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
 107 Ὑπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
 108 Ἦν ἦδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντι·
 109 Ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη
 110 Τρωξάρτης ἐπὶ παιδί χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον.
 111 Ὡ φίλοι, εἰ καὶ μοῖνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 112 Ἐκ βατράχων, ἀλλ' ἡ πείρα πάντεσσι τέτυκται.
 113 Εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινός, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα·
 114 Καὶ τὸν πρῶτον μὲν ῥα κατέκτανεν ἀρπάξασα
 115 Ἐχθίστη γαλέῃ, τρώγλης ἔκτοσθε λαβοῦσα
 116 Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες εἰς μόρον ἤξαν,
 117 Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
 118 Ἦν Παγίδα καλέουσι, μῶν ὀλέτειραν εὐόσαν·
 119 Ὁ τρίτος δ' ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
 120 Τοῦτον ἀπέπνιξεν βάτραχος κακὸς ἐς βυθὸν ἄξας.
 121 Ἄλλ' ἄγεθ' ὀπλισώμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοῦς,
 122 Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
 123 Ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
 124 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημῆσιν ἔθηκαν,
 125 Ρήξαντες κυάμους χλωροὺς εὖ δ' ἀσκήσαντες,
 126 Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
 127 Ἀσπίς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δὲ νῦ λόγῃ,
 128 Ἐυμήκεις βελόнай, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
 129 Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπτυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.
 130 Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφῆν ἀπὸ βύρσων,
 131 Οὓς, γαλήνῃ δείραντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν.
 132 Οὕτω μὲν μῆες ἦσαν ἔνοπλοι· ὥς δ' ἐνόησαν
 133 Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἓνα χῶρον
 134 Ἐλθόντες, βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
 135 Σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις, ἡ τίς ὁ θρύλλος,
 136 Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων ῥάβδον μετὰ χερσὶ,
 137 Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,

Prose Paraphrase

βρεχόμεναι δὲ αἱ τρίχες μέγιστον βάρος ἦσαν ἐπ' αὐτῷ·
 ὕδατι δὲ ἀπολούμενος τοιούτους λόγους ἐφθέγγετο·
 Οὐ λήσεις τοὺς θεοὺς, ὦ Φυσίγναθε, ταῦτα πεποιηκώς,
 εἰς τὴν λίμνην με ἀπορρίψας ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ σώματός σου, ὥσπερ ἀπὸ τινὸς πέτρας ὑψηλῆς·
 οὐκ ἂν μου κατὰ γῆν κρίσων ἐτύγχανες, ὦ πονηρότατε,
 παγκρατίῳ τε, καὶ πάλῃ, καὶ εἰς δρόμον, ἀλλ' ἀπατήσας καὶ ψευδάμενος
 ἔρριψάς με εἰς τὸ ὕδωρ· ἔχει ὁ θεὸς τιμωρητικὸν ὀφθαλμόν,
 καὶ κόλασιν καὶ ἀνταπόδοσιν δικαίαν, ὃς δὴ ἀποδώσει σοι,
 διὰ ταῦτα τιμωρήσονται σε ὁ τῶν μῶν στρατὸς, οὐ δὲ διαδράσεις.
 Οὕτως εἰπὼν ἐξέπνευσεν ἐν τῷ ὕδατι· ἐθεάσατο δὲ αὐτὸν
 Λειχοπίναξ ἐπὶ ταῖς μαλακαῖς ὄχθαις καθήμενος·
 θρηγῶν δὲ τραίως ἀνεβόησε, καὶ δραμῶν ἀπήγγεῖλε τὸ γεγονός τοῖς μυσίν·
 Ἐπεὶ δὲ ἤκουσαν τὸν θάνατον, ὀργὴ χαλεπὴ ἐξῆψεν· ἅπαντας,
 καὶ τήνικαῦτα τοῖς ἑαυτῶν κήρυξιν ἐκέλευσαν ἔωθεν μάλα
 κηρύττειν, καὶ συγκαλεῖν ἀγορὰν εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ Τρωξάρτου,
 υἱοῦ πατρὸς τοῦ ἀθλίου ὕχαρπαγος, ὃς ἐν τῇ λίμνῃ
 ἐξήπλωτο ὑπτιος σῶμα νεκρὸν, οὐδὲ παρὰ τὰς ὄχθας
 ἔκειτο ἦδη ὁ ταλαίτωρος, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς λίμνης ἐφέρετο.
 Ἐπεὶ δὲ παρεγένοντο ἐπειγόμενοι ἅμα τῷ πρῶτῷ, ἀνέστη πρῶτος
 Τρωξάρτης ἕνεκα τοῦ παιδὸς ὀργιζόμενος, καὶ εἶπε λόγον.
 Ὡ φίλοι, εἰ καὶ μόνος ἐγὼ πολλὰ δεινὰ ἔπαθον
 ὑπὸ τῶν βατράχων, ἀλλ' ἤγε προσβολὴ καὶ ἐπιχείρησις κατὰ πάντας ἐγεγόνει·
 εἰμὶ δὲ νῦν ἄθλιος καὶ οἰκτρὸς, ἐπειδὴ τρεῖς υἱοὺς ἀπώλεσα,
 καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἀπέκτανεν ἀρπάσασα
 ἡ μισητοτάτη γαλῆ, ἔξω τῆς μυωξίας καταλαβοῦσα αὐτόν,
 τὸν ἄλλον δὲ πάλιν ἄνδρες, ὁμοί τε, καὶ ἀγνώμονες εἰς θάνατον εἴλκυσαν
 νεωτέραις τέχναις καὶ ἐπιβουλαῖς, ξύλινόν τινα δόλον καὶ μηχανήμα ἐξευρόντες,
 ἦν Παγίδα ὀνομάζουσι, μῶν θανατηφόρον οὔσαν.
 ὁ τρίτος δὲ ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ, καὶ τῇ ἀγαθῇ μητρὶ,
 τοῦτον ἀπέπνιξεν ὁ βάτραχος κακὸς, εἰς τὸ βάθος τῆς λίμνης ἀπαγαγών.
 ἀλλ' ἄγετε καθοπλίζεσθε καὶ ἴωμεν κατ' αὐτῶν,
 τὰ σώματα περιστείλαντες ὅπλοις ποικίλοις.
 Ταῦτα εἰπὼν, κατέπεισεν ἅπαντας ἐνόπλους γενέσθαι.
 Κνημίδας μὲν οὖν πρῶτον περὶ τὰς κνήμας ἔθηκαν,
 σχίσαντες χλωροὺς κυάμους, καὶ καλλῶς κατασκευάσαντες,
 οὓς αὐτοὶ νύκτωρ ἐπελθόντες κατέφαγον·
 ἀσπίς δὲ ἦν ὁ τοῦ λύχνου μέσος ὀμφαλὸς τὰ δόρατα δὲ ἦσαν
 βελόнай μακραί, στερεώτατον ἔργον σιδήρου·
 τὸ κράνος δὲ ἦν ἐπὶ τοῖς κροτάφοις καρύου φλοιὸς,
 θώρηκας δὲ εἶχον ἀπὸ καλῶν καὶ τεθραμμένων δερμάτων,
 οὓς γαλῆν ἐκδείραντες εὐτέχνως καὶ συνετῶς κατασκεύασαν·
 οὕτω μὲν μῆες καθοπλισμένοι ἐτύγχανον. ἐπεὶ δὲ ἔμαθον ταῦτα
 οἱ βάτραχοι ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, εἰς ἓνα δὲ τόπον
 συνελθόντες, συνῆγον βουλὴν πολέμου κακοῦ καὶ δεινοῦ·
 σκοπομένων δὲ αὐτῶν πόθεν ὁ πόλεμος, καὶ τίς ἡ φήμη,
 κῆρυξ ἐγγὺς ἀφίκετο, ἔχων ἐν ταῖς χερσὶ ῥάβδον,
 Ἐμβασίχυτρος ὁ υἱὸς τοῦ μεγαλοψύγου καὶ γενναίου Τυρογλύφου

Verse

138 Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν· εἶπέ τε μῦθον.
 139 Βάτραχοι, μῦες ὕμνιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
 140 Εἰπεῖν, ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμον τε μάχην τε.
 141 Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ πιχάρπαγα ὃν κατέπεφνεν
 142 Ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
 143 Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.
 144 Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα πάντων
 145 Εἰσελθὼν, ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερῶχων.
 146 Μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·
 147 ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
 148 Ὀλλύμενον, πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
 149 Νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
 150 Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. Ἄλλ' ἄγε βουλήν
 151 Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μῦας ἐξολέσωμεν.
 152 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 153 Σώματα κοσμήσαντες ἔνοπλοι στῶμεν ἅπαντες
 154 Ἀκροὶς παρὰ χεῖλεσσι, ὅπου κατάκρημνος ὁ χώρος·
 155 Ἡνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 156 Δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
 157 Εἰς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσιν εὐθὺ βάλωμεν.
 158 Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
 159 Στήσομεν ἐνθύμως τὸ μυοκτόνον ᾧδε τρόπαιον.
 160 Ὡς εἰπὼν συνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
 161 Φύλλοις μὲν μαλάχων κνήμας ἐὰς ἀμφεκάλυψαν,
 162 Θώρακας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ σεύτλων,
 163 Φύλλα δὲ τῶν κράμβων εἰς ἀσπίδας ἔν ἥσκησαν,
 164 Ἐγχος δ' ὀξύσχοινος ἐκάστω μακρὸς ἀρήρει,
 165 Καί ῥα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα.
 166 Φράξαμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
 167 Σεῖοντες λόγχας· θυμοῦ δ' ἐπλητο ἕκαστος.
 168 Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 169 Καὶ πολέμου πληθὺν δειῖξας, κρατεροὺς τε μαχητὰς
 170 Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἥγ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας·
 171 Ὡς βατράχων στρατὸς εἴτ' ἐγέμοντο γιγάντων·
 172 Κενταύρων μεγαλῶν μῦες δ' ἦσαν ὅμοιοι·
 173 Ὅιος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἡδὲ γιγάντων·
 174 Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε τίνες βατράχοισιν ἀρωγοί,
 175 Ἦ μυσὶ τειρομένοις, καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν.
 176 ὦ θυγάτερ, μυσὶν ἄρα βοηθήσουσα πορεύσῃ;
 177 Καὶ γάρ σου κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
 178 Κνίσσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
 179 Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 180 ὦ πάτερ· οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
 181 Ἐλθοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,
 182 Στεμματα βλάπτοντες καὶ λύνουσι εἵνεκ' ἐλαίου.
 183 Τοῦτο δέ μοι λίην ἔδακε φρένας· οἷά μ' ἔρεξαν·
 184 Πέπλον μου κατέτρωξαν ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα

Prose Paraphrase

μηνύων πολέμου καὶ μάχης κακὴν ἀγγελίαν, καὶ εἶπε λόγον.
 ὦ βάτραχοι, οἱ μῦες διαγγεῖλαι τὰ χεῖρῳ ἔπεμψάν με ὑμῖν
 φάναι καθοπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμον καὶ μάχην.
 ἐθεάσαντο γὰρ ἐν τῷ ὕδατι Ψυχάρπαγα ὃν τινα ἐφόνευσεν
 Φυσίγναθος ὁ ὑμέτερος βασιλεὺς. ἀλλὰ πολεμεῖτε,
 ὅσοι ἐν τοῖς βατράχοις ἀριστεῖς καὶ ἀνδρεῖοι γεγόνατε.
 Οὕτως εἰπὼν τὸ πρᾶγμα ἐνεδείξατο. ὁ λόγος δ' εἰς τὰ ὦτα πάντων
 εἰσδὺς ἐκίνησε τὰς διανοίας τῶν ἀνδρείων καὶ ἀλαζόνων βατράχων.
 αἰπιωμένων δὲ καὶ κατηγορούντων αὐτῶν Φυσίγναθος ἀναστὰς ἔφη.
 ὦ φίλοι, οὐκ ἀπέκτεινα ἐγὼ μῦν, οὐδὲ ἐθεασάμην αὐτὸν
 ἀπολλύμενον· ἐπνίγη δηλαδὴ παίζων παρὰ τὴν λίμνην,
 μιμούμενος τὰς νήξεις καὶ τὰς καθ' ὕδωρ πορείας τῶν βατράχων· οὗτοι δὲ οἱ πονηρότατοι
 νῦν αἰτιῶνται ἐμὲ τὸν ἀθῶον καὶ μηδενὸς ὄντα. ἀλλ' ἄγετε βουλήν
 συζητήσωμεν εὐρεῖν, ὅπως τοὺς κακοτρόπους καὶ ἐπιβούλους μῦας ἀφανίσωμεν.
 Τοιγαροῦν ἐγὼ λέξω καθάπερ μοι φαίνεται μάλιστα ἔχειν.
 τὰ σώματα στολίσαντες καθωπλισμένοι στῶμεν ἅπαντες
 παρὰ τοῖς ἄκροισι τῶν χειλέων τῆς λίμνης, ἔνθα ὁ τόπος κρημνώδης καὶ πρηνὴς ἐστίν.
 ὁπτόταν δὲ ἐφορμήσαντες ἐρ' ἡμᾶς ἔλθωσιν,
 ἡμεῖς δραξάμενοι τῶν περικεφαλαμῶν καὶ ἀρπάσαντες, ὃς ἂν ἐγγὺς ἐναντίον παραγένοιτο,
 εἰς τὴν λίμνην αὐτοὺς αὐταῖς περικεφαλαίαις παραχρῆμα ἐμβάλωμεν.
 οὕτω γὰρ καταποντίσαντες καὶ πνίξαντες ἐν τῷ ὕδατι τοὺς ἰδιώτας καὶ ἀπείρους τοῦ νεῖν,
 στήσομεν περιχερῶς οὕτω τὸ ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν μυῶν τρόπαιον.
 Οὕτως εἰπὼν κατέπεισεν ἅπαντας ἐν ὅπλοις γενέσθαι·
 φύλλοις μὲν οὖν μαλάχων τὰς κνήμας περιεκάλυψαν,
 θώρακας δὲ εἶχον ἀπὸ τεύτλων χλωρῶν καὶ πλατυτέρων·
 τὰ φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας καλῶς κατεσκεύεσαν·
 δόρυ δὲ ἐκάστω ἐφήρμοστο σχοῖνος ὀξὺς καὶ μακρὸς,
 καὶ δὴ κέρα κοχλιῶν λεπτοτέρων περιεκάλυπτε τὰς κεφαλὰς αὐτῶν·
 καθοπλισθέντες δὲ ἔστησαν ἐπὶ ταῖς ὑψηλαῖς ὄχθαις,
 κινουῦντες τὰ δόρατα, ὀργῆς δὲ ἕκαστος ἐπληροῦτο.
 Ζεὺς δὲ συγκαλέσας τοὺς Θεοὺς εἰς τὸν τοὺς ἀστέρας ἔχοντα οὐρανὸν,
 καὶ δειῖξας τὸ πλῆθος τοῦ πολέμου καὶ τοὺς ἀνδρείους πολεμιστὰς
 πολυπληθεῖς ὄντας καὶ εὐμεγέθεις, καὶ δόρατα ἐπὶ μάχῃ ἔχοντας,
 ὅπως ὁ τῶν βατράχων στρατὸς καλῶς ἦν πλήρης γιγάντων·
 καὶ οἱ μῦες ἐτύγχανον ὅμοιοι κενταύρων μεγαλοφόνων καὶ ἀλαζόνων·
 οἷον δὴ τὸ κενταύρων καὶ γιγάντων πορεύεται στράτευμα·
 ἡδέως γελῶν ἤρετο τίνες βατράχοις βοηθοὶ,
 ἢ τοῖς μυσὶ καταπονουμένοις εἰσὶ, καὶ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν εἶπεν.
 ὦ θυγάτερ ἡπου βοηθήσουσα μυσὶν ἀπέρχῃ,
 καὶ γὰρ ἐν τῷ σῶϊ ναῶι χορεύουσιν ἅπαντες αἰεὶ
 λίπαι εὐφραϊνόμενοι, καὶ ὅψοις διαφόροις τε καὶ πολλοῖς.
 Οὕτω δὲ εἶπεν ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς· πρὸς αὐτὸν δὲ εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ.
 ὦ πάτερ, οὐδέποτ' ἂν ἐγὼ τοῖς μυσὶ νικομένοις καὶ καταπονουμένοις
 παραγενοίμην βοηθός, ἐπειδὴ πολλὰ δεινὰ με εἰργάσαντο,
 τοὺς στεφάνους καὶ τὰ διαδήματα καταλύοντες καὶ τοὺς λίνους χάριν τοῦ ἐλαίου·
 τοῦτο δὲ λίαν ἐπληξε τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὥ οἷά με εἰργάσαντο,
 τὸν πέπλον μου κατέφαγον ὃν πονήσασα ὕφανα

Verse

185 Ἐκ ροδάνης λεπτήης, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
186 Καὶ τρώγλας ἐτέλεσαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,
187 Καὶ πολὺ με πράσσει, τούτου χάριν ἐξώργισμα.
188 Χρησαμένη γὰρ ἔνησα, καὶ οὐκ ἔχω ἀναποδοῦναι,
189 Καὶ πράσσει με τόκον, τόγ' ἐρίπονον ἀθανάτοισιν.
190 Ἄλλ' οὐδ' ὥς βατράχοισιν ἀρηγέμεναι βουλήσω,
191 Ἐισὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλὰ με πρῶην
192 Ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
193 Ὑπνου δευομένην, οὐκ εἴασσαν θορυβοῦντες
194 Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' αὔπνος κατεκείμεν,
195 Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
196 Ἄλλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοὶ, τούτοισιν ἀρήγειν,
197 Μὴ κέ τις ἡμέων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι·
198 Μὴ τις καὶ λόγχῃ τυπῇ δέμας ἡὲ μαχαίρᾳ·
199 Εἰσὶ γὰρ ἀγχεμαχοί, καὶ εἰ θεὸς ἀντίον ἔλθοι·
200 Πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὀρῶντες.
201 Ὡς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἅλλοι
202 Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἦλυνον ἐς ἓνα χῶρον.
203 Καδδ' ἦλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
204 Καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες
205 Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
206 Ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
207 Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ,
208 Ἐσταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἦπαρ
209 Καδδ' ἔπεσεν πρηνῆς, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισσεν ἐθείρας·
210 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα
211 Πῆξεν δὲ ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα
212 Ἔειλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
213 Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον·
214 Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν.
215 Ἦριπε δὲ πρηνῆς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
216 Λιμνόχαρις δ' ὥς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
217 Τρωγλοδύτην ἀπαλοῖο δι' αὐχένος τρώσεν ἐπιστάς
218 Πέτρῳ μυλοειδέϊ, τὸν δὲ σκότος ὅσος ἐκάλυψε.
219 Τρωγλωδύτης δ' ἄρ' ἔπεφνε Βρεκακίστα ἐσθλὸν ἀΐξας,
220 Ὡκιμίδην δ' ἄχος εἶλε, καὶ ἦλασεν ὀξεὶ σχοίνῳ,
221 Ἄλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος, ἐφώρμησαν δὲ ἐπ' αὐτῷ.
222 Οὐ δ' αὖ ἦκεν ὃ γ' ἔγχος ἐναντίον, ἦριπε δ' ἐυθύς·
223 Λειχήνωρ δ' ἄρα Κωστοφάγοιο τιτύσκειτο δουρὶ.
224 Οὗτος δ' ὥς ἐνόησεν φεύγων ἔμπεσεν ὄχθαις,
225 Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγεν, ἐν ὕδασι δ' ἦλασεν αὐτὸν·
226 Κάππεσε δ' οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
227 Πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἦϊον ἐξετανύσθη,
228 Χορδαῖσι λιπαραῖσιν ἐπορνύμενος λαγόνεσσι.
229 Τυρογλύφον δ' ἐπ' ὄχθαις Λιμνήσιος ἐξενάριξε.
230 Πτερνογλύφον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος εἰς βάθος ἦλθε,
231 Ἦλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.

Prose Paraphrase

ἐκ κρόκης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτον ἔκλωσα,
καὶ τρύπας ἐποίησαν, ὁ ράπτῃς δέ μοι παρεγένετο,
καὶ ἀπαιτεῖ με πολὺ· τούτου ἔνεκα ἐθυμώθην,
δανεισαμένη γὰρ ἔκλωσα, καὶ νῦν οὐκ ἔχω ἀποδοῦναι,
καὶ ἀπαιτεῖ με τόκον καὶ γινόμενον, τὸ δὴ φοβερὸν ἐστὶ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς.
Οὐ μὴν ἄλλ' οὐδὲ οὕτως τοῖς βατράχοις βοηθεῖν ἐθελήσω·
οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ εἰσὶ βέβαιοι τὸν νοῦν, ἀλλὰ με πρότερον
ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανερχομένην ἐπειδὴ· σφόδρα κόπον ἐπλήσθην,
ὑπνου δεομένην οὐκ ἀφῆκαν, θόρυβον καὶ ταραχὴν ποιοῦντες,
οὐδ' ἐπὶ μικρὸν ἐπικλίνειν καὶ καταμύσαι τὰ βλέφαρα· ἐγὼ δὲ ἄγρυπνος κατεκίμην,
τὴν κεφαλὴν ὀδυνωμένην, ἕως ἐφώνησεν ὁ ἀλεκτρυών.
Ἄλλ' ἄγετε λήξωμεν, ὦ Θεοὶ, τούτοις βοηθεῖν
μὴ τις ἡμῶν πληγῇ βέλει ὀξεῖ καὶ τμητικῷ,
μὴ τις καὶ δόρατι τὸ σῶμα τρωθῇ ἢ ξίφει,
εἰσὶ γὰρ οἱοὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μάχεσθαι, εἰ καὶ ὁ θεὸς ἐναντίον παραγένοιτο,
πάντες δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὴν μάχην θεώμενοι εὐφραίνωμεθα καὶ ἀγαλλώμεθα.
Οὕτως εἶπεν· ταύτῃ δὲ ἐπείσθησαν οἱ ἅλλοι θεοὶ·
σύμπαντες δὲ οἱ ὁμόθεν ἄθροοι συνῆλθον εἰς ἓνα τόπον.
Κατήλθον δὲ οἱ κήρυκες τὸ τοῦ πολέμου σύνθημα φέροντες.
καὶ τότε δὴ κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας φέροντες
φοβερὸν ἐσάλπιζον κτύπον πολέμου καὶ μάχης, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δὲ
Ζεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ἐβρόντησε σημεῖον πολέμου χαλεποῦ.
Πρῶτος δὲ Ὑψιβόας δόρατι ἔτρωσεν Λειχήνορα,
ἐστῶτα ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς, παρὰ τὸν γαστέρα εἰς τὸ μέσον τοῦ ἥπατος
κατέπεσε δὲ ἐπὶ πρόσωπον, τὰς ἀπαλὰς δὲ τρίχας ἐνέφυρε τῇ κόνῃ.
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἔβαλε τὸν Πηλέως υἱόν,
ἔπληξε δὲ ἐν τῷ στήθει τὸ στερεὸν δόρυ, πεσόντα δὲ αὐτὸν
κατεῖληφεν ὁ σκοτεινὸς θάνατος, ἡ ψυχὴ δὲ ἀπέπτη, καὶ ὥχετο ἐκ τοῦ σώματος.
Σευτλαῖος δὲ τρώσας Ἐμβασίχυτρον παρὰ τὴν καρδίαν ἀνείλεν·
Ἄρτοφάγος δὲ ἔπληξε κατὰ τὴν γαστέρα Πολύφωνον,
ἔπεσε δὲ ἐπὶ πρόσωπον, ἡ ψυχὴ δὲ ἀπέπτη καὶ ὥχετο ἀπὸ τῶν μελῶν.
Λιμνόχαρις δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο τὸν Πολύφωνον ἀνιρρημένον,
ἐπελθὼν ἔπληξε τὸν Τρωγλοδύτην κατὰ τὸν ἀπαλὸν τράχηλον
λίθῳ στρογγύλῳ τε καὶ τραχεῖ, σκότος δὲ αὐτὸν κατὰ ὀφθαλμοὺς περιεκάλυψε.
Τρωγλωδύτης δὲ ἐφορμήσας ἀπέκτεινε Βρεκακίστα ἀγαθὸν καὶ ἀνδρεῖον·
Ὡκιμίδην δὲ κατεῖληφε λύπῃ μεγάλῃ, καὶ ἔβαλε τῷ ὀξεῖ σχοίνῳ,
ἀλλ' οὗτος ἔσπασε μὲν τὸ δόρυ, ὥρμησαν δὲ ἐπ' αὐτὸν
οὐδ' αὐθις ἀφῆκεν οὗτος γε ἐναντίον τὸ δόρυ παραχρῆμα γάρ τοι κατέπεσε·
Λειχήνωρ δὲ Κωστοφάγου κατεστοχάζετο δόρατι·
οὗτος δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο, φεύγων ἐνέπεσε εἰς τὰς ὄχθας,
ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐπαύετο αὐτὸς· ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι ἔτρωσεν αὐτόν.
κατέπεσε δὲ, οὐδὲ ἀνέκυψεν ἔτι, ἐβάπτετο δὲ ἡ λίμνη τῷ αἵματι
τῷ πορφυρεῷ· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὴν παρειὰν πεσὼν ἐξήπλωτο,
ἐπὶ χολάσι πίοσιν ἐπισαλεύων τοῖς λαγόνιν.
Τυρογλύφον δὲ παρὰ ταῖς ὄχθαις Λιμνήσιος ἀπέκτεινεν,
Πτερνογλύφον δὲ θεασάμενος ὁ Καλαμίνθιος κατέδυ εἰς τὸ βάθος,
ἐπήδησε δὲ εἰς τὴν λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ἀπόρριψας·

Verse

232 Φιτραῖον δ' ἄρ ἔπεφνεν ἀπύμων Ἐμβασίχυτρος.
 233 Ὑδρόχαρις δ' ἔπεφνε πτερνοφάγον βασιλῆα.
 234 Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δέ,
 235 Ἐκ' ρινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
 236 Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
 237 Ἐγχει ἐπαῖξας· τὸν δὲ σκότος ὅσος ἔκάλυψε.
 238 Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἴλκυσε νεκρὸν ἔοντα
 239 Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέθηκε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 240 Ψυχάρπαξ δ' ἦμυν ἑτάρων περὶ τεθνηώτων,
 241 Καὶ βάλε Πρασσοφάγον, μήπω γαίης ἐπιβάντα,
 242 Πίπτε δέ οἱ πρόσθεν· ψυχὴ δ' Ἀϊδὸςδε βεβήκει·
 243 Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δράκ' ῥίψεν ἐπ' αὐτῷ,
 244 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἔξετύφλω παρὰ μικρὸν.
 245 Ὀργίθῃ δ' ἄρ ἐκεῖνος, ἑλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ
 246 Κείμενον ἐν γαίῃ λίθον ὄβριμον, ἀχθος ἀρούρης,
 247 Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα, πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 248 Κνήμη δεξιτερῇ, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
 249 Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ οὕτω βαῖνεν ἐπ' αὐτῷ·
 250 Τύψε μέσσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δέ οἱ εἴσω
 251 Ὀξύσχοιnos δύνε· χαμαὶ δ' ἔχυντο ἅπαντα
 252 Ἐγκατ' ἐφελκομενῶ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ·
 253 Σιτοφάγος δ' ὥς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 254 Σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
 255 Ἦλατο δ' ἐς τάφρον, ὅππως φύγῃ αἰπὺν ὀλεθρον.
 256 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον·
 257 Ἐσχατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο, τείρετο δ' αἰνῶς.
 258 Πρασσαῖος δ' ὥς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνου προπεσόντα,
 259 Ἦλθε δια προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξεῖ σχοίνῳ·
 260 Ὅυδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 261 Τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα, καὶ τετράχυτρον
 262 Δῖος Ὀρηγανίων μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,
 263 Ὅς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον.
 264 Ὄρμησαν δ' ἄρ ἐπ' αὐτὸν· ὁ δ' ὥς ἶδεν οὐχ ὑπέμεινεν
 265 Ἦρωας κραταιοὺς, ἀλλ' ἔδου βένθεα λίμνης.
 266 Ἦν δέ τις ἐν μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
 267 Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
 268 Μεριδάρπαξ ὄρχαμος αἰνῶ ἴσος Ἄρηϊ.
 269 Ὅς ρα ἰὼν πολέμοιο μετασχεῖν παῖδ' ἐκέλευσεν.
 270 Αὐτὸς δ' ἐστήκει μεγαλοφρονέων κατὰ λίμνην.
 271 Οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γένος ἐπηπείλει
 272 Καὶ ρήξας καρύου μέσσην ῥάχην εἰς δύο μέρη
 273 Φράγδην ἀμφοτέροισιν ἐν ὣμοισι χερσὶν ἔθηκε.
 274 Οἱ δὲ τάχος δέισαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην,
 275 Καὶ νῆ κεν' ἔξετέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
 276 Εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 277 Καὶ τότε ἀπολλυμένους βατράχους ὥκτειρε Κρονίῳ·
 278 Κινήσας δὲ κάρη, τοίην δ' ἐφθέγγετο φωνήν.

Prose Paraphrase

υτραῖον δὲ ἀπέκτεινεν ὁ βέλτιστος Ἐμβασίχυτρος·
 Ὑδρόχαρις δὲ ἀνείλε Πτερνοφάγον τὸν βασιλέα,
 παίσας αὐτὸν λίθῳ χειροπληθεῖ κατὰ τὸ ὑπερμετώπιον· ὁ ἐγκέφαλος δὲ
 κατεστάλαξεν ἀπὸ τῶν ρινῶν· διεβρέχετο δὲ καὶ ἐφύρετο ἡ γῆ τῷ αἵματι.
 Λειχοπίναξ δὲ ἀνείλε τὸν ἄμεμπτον Βορβοροκοίτην
 δόρατι ἐφορμήσας· σκοτία δὲ αὐτὸν κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιεκάλυπεν·
 Πρασσοφάγος δὲ θεασάμενος εἴλκυσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ποδὸς νεκρὸν ὄντα,
 καὶ κατέθηκεν ἐν τῇ λίμνῃ· περιλαβὼν τὸν τένοντα αὐτοῦ τῇ χειρὶ.
 Ψυχάρπαξ δὲ ἐπεβοήθει μαχόμενος ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων φίλων,
 καὶ ἔτρωσε τὸν Πρασσοφάγον μήπω εἰς γῆν ἐλθόντα
 ἔπεσε δὲ ἔμπροσθεν, αὐτοῦ δὲ ἡ ψυχὴ ὥχετο ἔξω.
 Πηλοβάτης δὲ θεασάμενος πηλοῦ ὅσον δράξαι τῇ χειρὶ, ἔρριπεν ἐπ' αὐτὸν,
 καὶ ἔχρισε τὸ μέτωπον, καὶ παρ' ὀλίγον ἔξετύφλωσεν.
 ἐθυμώθη δὲ ἐκεῖνος, καὶ λαβὼν τῇ παχείᾳ καὶ ἰσχυρᾷ χειρὶ
 λίθον κείμενον ἐν τῇ γῇ, μέγα βάρος γῆς,
 τοῦτ' ἔπαισε τὸν Πηλοβάτην κατὰ τὰ γόνατα· πᾶσα δὲ συνετρίβη
 ἡ δεξιὰ κνήμη, ἔπεσε δὲ ἐπὶ τὰ μετάφρενα ἐν τῇ κόνει.
 Κραυγασίδης δὲ ἐπεβοήθει, καὶ οὕτως ἐπῆλθε κατ' αὐτοῦ
 ἔπαισε δὲ κατὰ τὸ μέσον τῆς γαστρὸς αὐτοῦ· πᾶς δὲ αὐτῷ εἰς τὸ ἔνδον
 ὁ ὀξύς σχοῖνος εἰσῆλθεν· ἐπὶ τὴν γῆν δὲ ἔξεχύθη πάντα
 τὰ ἐντὸς ὑπὸ τοῦ δόρατος ἀποσπωμένου χειρὶ παχείᾳ καὶ ἰσχυρᾷ.
 Σιτοφάγος δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ
 ὁρμῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἀνεχώρει, κατεπονεῖτο δὲ χαλεπῶς.
 ἐπήδησε δὲ εἰς τὴν τάφρον, ἵνα διαφύγῃ τὸν ἀφανιστικὸν θάνατον.
 Τρωξάρτης δὲ ἔτρωσε τὸν Φυσίγναθον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς·
 τελευταῖος δὲ ἐκ τῆς λίμνης ἀνέβη, κατεπονεῖτο δὲ χαλεπῶς.
 Πρασσαῖος δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο προπεσόντα ἔτι τὰ τελευταῖα πνέοντα,
 ἐπορεύθη διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, καὶ ἔβαλε σχοίνῳ ὀξεῖ·
 οὐδ' ἔσχισε τὴν ἀσπίδα, ἀλλ' ἐπεσχέθη αὐτόθι ἡ τοῦ δόρατος αἰχμὴ.
 τούτου δὲ ἀμώμητον καὶ τετράχυτρον ἔπαισε κράνος
 ὁ ἔνδοξος Ὀριγανίων, μιμούμενος τὸν Ἄρεα αὐτὸν τὸν θεόν,
 ὃς δι' ὁ μόνος ἐν τοῖς βατράχοις ἠνδραγάθει κατὰ τὸν στρατόν.
 Ὄρμησαν δι' οὖν ἐπ' αὐτὸν· οὗτος δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο οὐκ ἔτλη καρτερῶν
 τοὺς ἀνδρείους ἥρωας· ἀλλὰ κατέβη εἰς τὸ βάθος τῆς λίμνης
 ἦν δὲ τις ἐν τοῖς μυσὶ νέος διαφέρων τῶν ἄλλων
 δόρατι μαχόμενος αἰεὶ, υἱὸς ἀγαπητὸς τοῦ βελτίστου Ἀρτεπιβούλου,
 Μεριδάρπαξ ἡγεμὼν ὅμοιος τῷ φοβερῷ Ἄρει,
 ὃς δι' ἐπελθὼν ἐκέλευσε τὸν υἱὸν μετασχεῖν τοῦ πολέμου,
 αὐτὸς δὲ ἵστατο μέγα φρονῶν καὶ ἐπαιρόμενος κατὰ τὴν λίμνην,
 οὗτος ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν βατράχων διετίετο,
 καὶ σχίσας ἀναμέσον τὴν ῥάχην τοῦ καρύου εἰς δύο μέρη,
 ἔθηκε ταῖς χερσὶν ἐπίφραγμα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὤμοις.
 οὗτοι δὲ παραχρῆμα φοβηθέντες ἔδραμον πάντες πρὸς τὴν λίμνην,
 καὶ δι' ἐτελείωσαν ἂν τὸ ἔργον ἐπειδὴ μεγάλη αὐτῷ δύναμις ἦν,
 εἰ μὴ τάχως εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν,
 καὶ τότε δι' ἀπολλυμένους τοὺς βατράχους ἐλέησεν ὁ τοῦ Κρόνου υἱός.
 κινήσας δὲ τὴν κεφαλὴν, τοιαυτὴν ἀφῆκε φωνήν.

Verse

279 Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 280 Οὐ μικρὸν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ, ὃς κατὰ λίμνην
 281 Ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα
 282 Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἥδ' καὶ Ἄρηα,
 283 Οἳ μιν ἀποσχέσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.
 284 Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
 285 Ὅυτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος. οὔτε Ἄρης
 286 Ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 287 Ἄλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες, ἦ τὸ σὸν ὄπλον
 288 Κινείσθω, οὕτω γὰρ ἀλώσεται ὃς κεν ἄριστος·
 289 Ὡς Τιτᾶνας ποτε πέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
 290 Ὡς ποτε κατὰ νῆα κατέκτανες ὄβριμον ἄνδρα,
 291 Καὶ Κελάδοντ' ἐπέδησας ἰδ' ἄγρια φῦλα γιγάντων
 292 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνὸν.
 293 Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλήλιξεν Ὀλυμπον,
 294 Ἀντὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον
 295 Ἦκ' ἐπιδινήσας, ὃ δ' ἄρ' ἔπτατονχειρὸς ἄνακτος.
 296 Πάντας μὲν ρ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μῦās τε.
 297 Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 298 Ἔλπετο πορθήσιν βατράχων γένος αἰχμητῶν,
 299 Εἰ μὴ ἀπ' Ὀυλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
 300 Ὅς τις τιρομένοισιν ἀρωγοὺς αὐτὸς ἔπεμψεν·
 301 Ἦλθον δ' ἐξαίφνης Νωτάκμονες, Ἀγκυλοχῆλαε,
 302 Λοξοβάται, Στρεβλοὶ, παλιδόστομοι, Ὀστρακόδερμοι,
 303 Ὅστοφυεῖς, Πλατύνωτοι, ἀποοτίλβοντες ἐν ὣμοις,
 304 Βλαισσοὶ, Χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
 305 Ὀκτάποδες, Δικάρηνες, Ἀχειρέες, οἳ δὲ καλεῦνται
 306 Καρκῖνοι. οἳ ρα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
 307 Ἦδὲ πόδας καὶ χεῖρας, ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι
 308 Τοὺς δ' ὑπέδδεισαν μῦες ἅπαντες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν
 309 Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο. ἐδύετο δ' ἥλιος ἦδη,
 310 Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

Prose Paraphrase

Φεῦ φεῦ· ὄντως που μέγα θαῦμα τοῦτο θεῶμαι τοῖς ὀφθαλμοῖς,
 οὐ μετρίως με δάκνει καὶ λυπεῖ Μεριδάρπαξ, ὃς παρὰ τὴν λίμνην
 ἀποκτείνειν τοὺς βατράχους γαυριᾷ καὶ ἐπαίρεται· ἀλλ' ὅτι τάχος
 Παλλάδα ἀποστείλωμεν τὴν πολεμικὴν, καὶ τὸν Ἄρεα,
 οἳ ἀποστήσουσιν αὐτὸν τοῦ πολέμου καίπερ ὄντα ἰσχυρὸν καὶ γενναῖον·
 οὕτω δὲ εἶπεν ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς· ὁ Ἄρης δὲ ἀπεκρίνατο λέγων·
 οὐχ ἡ τῆς Ἀθηνᾶς δύναμις, ὧ υἱὲ τοῦ Κρόνου, οὐδὲ τοῦ Ἄρεος
 δυνησεται βοηθῆσαι τοῖς βατράχοις καὶ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν θάνατον
 ἀλλ' ἄγετε πάντες πορευθῶμεν εἰς βοήθειαν, ἦ τὸ σὸν ὄπλον
 κινήθῃτω. οὕτω γὰρ κρατηθήσεται ὅστις ἂν κράτιστος ᾖ,
 ὥσπερ καὶ τοὺς Τιτάνας τὸ πάλαι ἀνείλες κρατίστους ὄντας ὑπὲρ ἅπαντας,
 ὥσπερ καὶ ἐν νηὶ τὸ πάλαι ἀπέκτεινας ἄνδρα ἰσχυρὸν,
 καὶ Κελάδοντα ἐδέσμευσας καὶ τὰ ἄγρια γένη τῶν Γιγάντων.
 Οὕτω δὲ εἶπεν· ὁ τοῦ Κρόνου δὲ υἱὸς ἀφῆκε κεραυνὸν καυστικόν.
 Πρῶτον μὲν οὖν ἐβρόντησε, καὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν συνετάραξεν,
 ἔπειτα δὲ κεραυνὸν φοβερὸν ὄπλον Διὸς
 ἀφῆκε, συστρέψας· οὗτος δὲ ἀπέπτῃ ἐν τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως.
 Πάντας μὲν οὖν εἰς φόβον ἐνέβαλε κεραυνώσας ἐπὶ μόνους τοὺς μῦας·
 οὐ μὴν, ἀλλ' οὐ δ' οὕτως ἀπεπαύετο ὁ στρατὸς τῶν μυῶν, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 ἠλπίζεν ἀφανίσειν τὸ γένος τῶν βατράχων τῶν πολεμιστῶν·
 εἰ μὴ ἔξ οὐρανοῦ ἠλέησε τοὺς βατράχους ὁ τοῦ Κρόνου υἱός.
 ὅς τις καταπονουμένους βοηθοὺς αὐτὸς ἀπέστειλεν.
 ἀφίκοντο γὰρ αἰφνιδίως τινες νῶτα ἔχοντες ὅμοια ἄκμοσι καὶ καμπύλους ὄνυχας,
 πλαγίως πορευόμενοι, σκολιοὶ, ψαλιδόστομοι, καὶ ἔχοντες δέρματα στερεὰ καὶ ὀστρακώδη,
 ὀστῶδεις τὸ ὅλον σῶμα, εὐρίς τὰ νῶτα, μαρμαίροντες ἐν τοῖς ὣμοις,
 στρεβλόποδες, χεῖρας ἐκτεταμένας ἔχοντες, ἀπὸ τοῦ στήθους ὀρῶντες,
 ὀκτῶ πόδας ἔχοντες, δύο κεφαλὰς, πολλὰς χεῖρας· οὗτοι δὲ ὀνομάζονται
 Καρκῖνοι· οἳ δὴ τὰς οὐρὰς τῶν μυῶν ἔτεμον τοῖς στόμασιν,
 καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, ἐκάμπτοντο δὲ καὶ κατέρρηγνυντο τὰ δόρατα,
 τούτους δὲ ἐφοβήθησαν ἅπαντες οἱ μῦες, οὐδ' ἔτι παρέμειναν,
 εἰς φυγὴν δὲ ἐτράπησαν· ὁ ἥλιος δὲ ἔδυνε,
 καὶ τὸ τοῦ πολέμου τέλος εἰς μίαν ἡμέραν ἐτελεσιουργήθη.